DOMSTOLENS DOM

29. juni 1999 *

I sag C-206/97,

Kongeriget Sverige ved afdelingschef Lotty Nordling, Juridisk Sekretariat (EU), Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Sveriges Ambassade, 2, rue Heinrich Heine,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved direktør Rüdiger Bandilla, Rådets Juridiske Tjeneste, og de juridiske konsulenter Eva Karlsson og Lauri Railas, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Christina Tufvesson og Thomas van Rijn, som befuldmægtigede, og med valgt

* Processprog: svensk.

adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 390/97 af 20. december 1996 om fastsættelse for 1997 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT 1997 L 66, s. 1), for så vidt angår fordelingen af torsk i område III b, c og d,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn (refererende dommer), J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm og L. Sevón,

generaladvokat: P. Léger

justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 1. december 1998,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 9. februar 1999,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 30. maj 1997 har Kongeriget Sverige i medfør af EF-traktatens artikel 173 (efter ændring nu artikel 230 EF) anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 390/97 af 20. december 1996 om fastsættelse for 1997 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT 1997 L 66, s. 1), for så vidt angår fordelingen af torsk i område III b, c og d.

Relevante fællesskabsbestemmelser

Fiskeri i Østersøen

2 I henhold til artikel V i konventionen om fiskeri og bevaring af de levende rigdomskilder i Østersøen og bælterne, som Fællesskabet har tiltrådt i medfør af Rådets afgørelse 83/414/EØF af 25. juli 1983 (EFT L 237, s. 4, herefter »konventionen«), som ændret ved den i Warszawa den 11. november 1982 undertegnede protokol fra konferencen mellem repræsentanterne for de stater, der er kontraherende parter i konventionen, reguleres fiskeriet i Østersøen af Den Internationale Østersø-fiskerikommission (herefter »IBSFC«). I henhold til konventionens artikel IX, X og XI fastsætter IBSFC årligt for hver kontraherende part den samlede tilladte fangstmængde (herefter »TAC«) for hver fiskebestand

og for hvert område. Dette sker gennem IBSFC's rekommandationer, som bliver bindende for de kontraherende parter, såfremt de ikke gør indsigelse inden for en bestemt frist.

3 I forbindelse med IBSFC's 22. møde i Warszawa den 16.-20. september 1996 blev TAC for torsk i Det Europæiske Fællesskabs fiskeriområder for 1997 fastsat til 109 600 tons.

Forordning (EØF) nr. 3760/92

4 Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur (EFT L 389, s. 1) bestemmer i artikel 8, stk. 4, nr. i), at Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, for hvert fiskeri eller hver fiskerigruppe på grundlag af hvert enkelt tilfælde skal fastsætte den samlede tilladte fangstmængde og/eller den samlede tilladte fiskeriindsats. Ifølge artikel 8, stk. 4, nr. ii), skal Rådet fordele fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres relativ stabilitet i fiskeriaktiviteterne for hver af de pågældende bestande.

5 I henhold til forordningens artikel 3, litra g), forstås der ved »fællesskabsfiskerimuligheder: de fiskerimuligheder, der er disponible for Fællesskabet i fællesskabsfiskerifarvandene med tillæg af de samlede fællesskabsfiskerimuligheder uden for fællesskabsfiskerifarvandene og med fradrag af de samlede disponible fangstmængder, der tildeles tredjelande«.

6 I henhold til forordningens artikel 3, litra a), forstås der ved »fællesskabsfiskerifarvande: de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion«.

Tiltrædelsesaktens artikel 121

7 Den andel, der skal tildeles Kongeriget Sverige, af de fællesskabsfiskerimuligheder, hvis udnyttelsesrate er reguleret ved en begrænsning af fangsten, er fastsat i artikel 121, stk. 1, i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, og EFT 1995 L 1, s. 1, herefter »tiltrædelsesakten«).

8 Hvad angår fordelingen af torsk i område III b, c og d er Kongeriget Sveriges andel fastsat til 35,037 % i tabellen i den nævnte artikel 121, stk. 1, i tiltrædelsesakten. I henhold til tabellens fodnote 7 gælder denne procentsats for de første 50 000 tons fællesskabsfiskerimuligheder. For de fællesskabsfiskerimuligheder, som overstiger 50 000 tons, er Kongeriget Sveriges andel fastsat til 40,000 %. Det hedder i samme fodnote: »Disse tildelinger berører ikke den fortsatte overførsel af mængder mellem Sverige og de nuværende medlemsstater som følge af 1992 EØS-arrangementet.« Endelig fremgår det af tabellens fodnote 2, at henvisningen til område III b, c og d kun vedrører »fællesskabsfarvande«.

9 Ifølge tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 2, fastsættes de andele, der tildeles Kongeriget Sverige, i henhold til artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 3760/92. På grundlag af disse bestemmelser blev andelene for årene 1995 og 1996 fordelt ved henholdsvis Rådets forordning (EF) nr. 3362/94 af 20. december 1994 og Rådets forordning nr. 3074/95 af 22. december 1995 om fastsættelse... af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT 1994 L 363, s. 1, og EFT 1995 L 330, s. 1).

Forordning nr. 390/97

10 For 1997 blev Fællesskabets andel af fangstmængderne fordelt mellem medlemsstaterne ved forordning nr. 390/97, som Kongeriget Sverige nu påstår annulleret delvis.

11 I henhold til forordningens artikel 2 fastsættes TAC for 1997 som angivet i bilag I. Ifølge dette bilag fastsættes TAC for arten torsk (Gadus Morhua) i område III b, c og d til 112 452 tons (hvoraf 109 600 tons udgør de TAC, der er fastsat af IBSFC, mens 2 852 tons udgør »kompensationstorsk« (jf. denne doms præmis 12)). Kongeriget Sveriges andel udgør ifølge samme bilag 38 860 tons (35,037 % af 50 000 tons + 40,000 % af 59 600 tons = 41 460 tons, hvoraf 2 500 tons skal overføres til andre medlemsstater i henhold til en aftale, i form af brevveksling mellem Fællesskabet og Kongeriget Sverige i forbindelse med undertegnelsen af traktaten om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde).

»Kompensationstorsk«

12 Det fremgår af sagens akter, at spørgsmålet om fordelingsnøglen for østersøtorsk skabte vanskeligheder under forhandlingerne forud for Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union. Visse medlemsstater fandt, at Kongeriget Sveriges andel ikke afspejlede de historiske fiskerimønstre og skadede deres egne interesser med hensyn til fiskeriet i Østersøen.

13 På Rådets 1733. samling i Bruxelles fra den 25. februar til den 1. marts 1994 blev det vedtaget at optage følgende erklæring i protokollen (dok. 5057/94 ADD 1 PV/CONS 5, s. 7, herefter »1994-erklæringen«).

»Østersøtorsk

Rådet og Kommissionen vil skaffe sig yderligere fiskerirettigheder for torsk for den tildeling til Sverige, som måtte overstige 35,037 %. De supplerende kvoter vil blive fordelt mellem Tyskland og Danmark.«

14 I overensstemmelse med denne erklæring købte Fællesskabet for årene 1995, 1996 og 1997 »kompensationstorsk« fra de tre baltiske lande.

15 For så vidt angår 1997 købte Fællesskabet 2 852 tons »kompensationstorsk«, nemlig 900 tons fra Estland, 127 tons fra Letland og 1 825 tons fra Litauen. Denne mængde blev fordelt mellem Kongeriget Danmark (69 % = 1 968 tons) og Forbundsrepublikken Tyskland (31 % = 884 tons). Disse mængder blev derefter lagt til de andele af Fællesskabets TAC, som i overensstemmelse med den interne fordelingsnøgle blev tildelt Kongeriget Danmark (43,36 % af 109 600 tons = 47 526 tons + 1 968 tons = 49 494 tons) og Forbundsrepublikken Tyskland (18,94 % af 109 600 tons = 20 756 tons + 884 tons = 21 638 tons).

16 Ved kendelse af 24. oktober 1997 har Domstolens præsident tilladt Kommissionen at intervenere til støtte for Rådets påstande.

Anvendelse af fordelingsnøglen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1

17 Kongeriget Sverige har til støtte for sin påstand anført, at Rådet med forordning nr. 390/97 har tilsidesat tiltrædelsesaktens artikel 121, for så vidt som forordningen fastsætter fordelingen af torsk i område III b, c og d. Den svenske regering har i denne forbindelse gjort gældende, at det ingen steder er angivet, at tiltrædelsesaktens artikel 116-122 kun vedrører »interne ressourcer«, således som det hævdes af Rådet. Begrebet »eksterne ressourcer«, som udgør overskriften til tiltrædelsesaktens artikel 124 og 125, anvendes ikke som generel betegnelse for de fiskerimuligheder, der er resultatet af internationale aftaler med tredjelande. Efter regeringens opfattelse skulle Rådet for Sveriges vedkommende have opdelt TAC på 112 452 tons torsk i overensstemmelse med kriterierne i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, hvilket ville have medført en fangstkvote på 39 999 tons (0,35037 × 50 000 tons og 0,4000 × 62 452 tons — 2 500 tons).

18 Den svenske regering har tilføjet, at fodnote 2 i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, indebærer, at der blev set bort fra fiskerimuligheder uden for fællesskabsfarvandene ved fastsættelsen af Kongeriget Sveriges fangstkvote for torsk. Derimod blev der ikke set bort fra de fiskerimuligheder, der blev overført til Fællesskabet med henblik på at blive udnyttet i fællesskabsfarvandene. Ifølge den svenske regering følger det heraf, at begrebet »fællesskabsfiskerimuligheder« i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, skal fortolkes på samme måde som det, der er indeholdt i artikel 3, litra g), i forordning nr. 3760/92.

19 Hvad angår 1994-erklæringen har den svenske regering gjort gældende, at denne erklæring ikke giver grundlag for at fravige tiltrædelsesakten, idet erklæringen ikke kan have forrang for tiltrædelsesakten. Såfremt erklæringen strider mod tiltrædelsesakten, er den eneste mulige konklusion, der kan drages heraf, at der ikke kan ske en fordeling på grundlag af erklæringen.

20 Rådet har heroverfor gjort gældende, at ingen bestemmelser i tiltrædelsesakten giver grundlag for at konkludere, at dens artikel 116-122 skal regulere fiskeriet i andre farvande end dem, der tilhører Fællesskabet efter Kongeriget Sveriges tiltrædelse. Rådet har tilføjet, at opstillingen og ordlyden af tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, klart viser, at bestemmelsen kun vedrører Kongeriget Sveriges andel i de pågældende »Referenceområder for fastsættelsen af TAC« (o.a.: Denne del af overskriften til den anden kolonne i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121 findes ikke i den danske udgave).

21 Ifølge Rådet er dette vigtigt, eftersom begrebet »TAC« i forbindelse med fordelingen af ressourcer normalt kun anvendes i relation til fordelingen af interne ressourcer. Den omstændighed, at »kompensationstorsken«, som udgør et undtagelsestilfælde, i et år blev medtaget i forordningen vedrørende TAC, ændrer intet ved det nævnte forhold. Såfremt de områder, der sigtes til i tabellen, ikke i sig selv er områder, hvor de ressourcer, der er disponible for Fællesskabet, er »Fællesskabets TAC-ressourcer«, præciseres det, at fordelingsnøglen kun vedrører »fællesskabsfarvande«.

22 Rådet har også påberåbt sig henvisningen til »fællesskabsfarvande« i fodnote 2 i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, som viser, at den fordelingsnøgle, der blev fastsat for østersøtorsk, kun gælder Fællesskabets interne ressourcer, dvs. de fiskerimuligheder, der er disponible for Fællesskabet som følge af dets egne fiskerirettigheder i de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion.

23 Kommissionen har redegjort for tilblivelseshistorien for tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, og gjort gældende, at nærværende sag rejser det grundlæggende spørgsmål, om begrebet »fællesskabsfiskerimuligheder« i artikel 3, litra g), i forordning nr. 3760/92 omfatter den »kompensationstorsk«, som Fællesskabet har erhvervet fra de baltiske lande.

24 Kommissionen har anført, at begrebet »fællesskabsfiskerimuligheder« også omfatter fiskerimuligheder i et tredjelands farvande og i internationalt farvand. En sådan definition kan ikke anvendes på tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, eftersom denne bestemmelse ikke omfatter de fiskerimuligheder, der er et resultat af aftaler med tredjelande. Kommissionen har i denne forbindelse henvist til opbygningen og indholdet af kapitel 3 i afsnit V, i tiltrædelsesaktens fjerde del.

25 Det bemærkes, at som det fremgår af ovenstående, afhænger gyldigheden af forordning nr. 390/97 af spørgsmålet, om fordelingsnøglen for Sveriges fiskerimuligheder for torsk i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, skal anvendes på den »kompensationstorsk«, som Fællesskabet har erhvervet fra tredjelande.

26 Det skal således i relation til torsk fastlægges, hvilke »fællesskabsfiskerimuligheder« der sigtes til i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, når der i henhold til denne bestemmelse tildeles Kongeriget Sverige en andel heraf under anvendelse af fordelingsnøglen.

27 I henhold til artikel 3, litra g), i forordning nr. 3760/92 forstås der ved »fællesskabsfiskerimuligheder« de fiskerimuligheder, der er disponible for Fællesskabet i fællesskabsfiskerifarvandene med tillæg af de samlede fællesskabsfiskerimuligheder uden for fællesskabsfiskerifarvandene og med fradrag af de samlede disponible fangstmængder, der tildeles tredjelande.

28 Det følger heraf, at tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, ikke udelukker, at fordelingsnøglen anvendes på fiskeri i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande, uanset om dette fiskeri finder sted i eller uden for fællesskabsfiskerifarvande.

29 Det er imidlertid ubestridt, at den i nærværende sag omhandlede »kompensationstorsk« er den, der fiskes i område III b, c og d. I henhold til fodnote 2 i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, er dette område dog begrænset til »fællesskabsfarvande«.

30 Heraf følger for så vidt angår torskefiskeri, at den fordelingsnøgle, der afgør, hvilken andel af fangstmængderne der tildeles Kongeriget Sverige i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, kun gælder de fiskerimuligheder, der er disponible i fællesskabsfiskerifarvandene.

31 Kongeriget Sveriges andel af en overførsel af ressourcer, som Fællesskabet har erhvervet fra et tredjeland, kan ikke være afhængig af, hvor i fællesskabsfarvandene fiskeriet finder sted. Henvisningen til »fællesskabsfarvande« må derfor fortolkes således, at den har til formål at sikre, at det i tiltrædelsesakten angivne referenceområde svarer til referenceområdet i IBSFC's rekommandationer, således at den fordelingsnøgle, der er afgørende for Kongeriget Sveriges andel, bliver anvendt på den TAC, der er fastsat i disse rekommandationer.

32 Denne fortolkning støttes af overskriften til den anden kolonne i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, hvorefter de områder, der opregnes i tabellen, svarer til »ICES — [Det Internationale Havundersøgelsesråd] eller IBSFC-afsnit [Referenceområder for fastsættelsen af TAC (o.a.: Denne sidste del af den pågældende overskrift findes ikke i den danske udgave)]«.

33 Det er ubestridt, at TAC for torsk i fællesskabsfiskerifarvandene blev fastsat til 109 600 tons i IBSFC's rekommandation nr. 4.

34 Det følger heraf, at den i tabellen i tiltrædelsesaktens artikel 121, stk. 1, nævnte fordelingsnøgle, der afgør, hvilken andel af fangstmængderne, der tildeles Sverige

for så vidt angår torskebestandene i område III b, c og d, kun finder anvendelse på den TAC på 109 600 tons, der er genstand for IBSFC's rekommandation.

35 Fordelingsnøglen gælder således ikke for den »kompensationstorsk«, som Fællesskabet har erhvervet fra tredjelande, selv om denne torsk måtte blive fanget i fællesskabsfiskerifarvandene.

36 Rådet har således med rette i bilag I til forordning nr. 390/97 alene beregnet Kongeriget Sveriges fangstkvote for torsk i område III b, c og d på grundlag af den TAC, der er tildelt af IBSFC, uden at medtage de overførsler af ressourcer, som »kompensationstorsken« udgør.

37 Rådet bør herefter frifindes.

Sagens omkostninger

38 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kongeriget Sverige har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Rådets påstand herom. I medfør af artikel 69, stk. 4, første afsnit, bærer Kommissionen sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Rådet for Den Europæiske Union frifindes.**

2) **Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.**

3) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.**

Rodríguez Iglesias	Kapteyn	Puissochet
Hirsch		Jann
Moitinho de Almeida	Gulmann	Murray
Edward	Ragnemalm	Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. juni 1999.

R. Grass — Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias — Præsident